

DHOMA E POSAÇME E GJYKATËS SUPREME TË KOSOVËS PËR ÇËSHITJE QË LIDHEN ME AGJENCINË KOSOVARE TË PRIVATIZIMIT	SPECIAL CHAMBER OF THE SUPREME COURT OF KOSOVO ON PRIVATIZATION AGENCY OF KOSOVO RELATED MATTERS	POSEBNA KOMORA VRHOVNOG SUDA KOSOVA ZA PITANJA KOJA SE ODNOSE NA KOSOVSKU AGENCIJU ZA PRIVATIZACIJU
---	---	--

29. novembar 2012. godine

SCC – 09 – 0134

PIK XX – MDD XX,

koje zastupa Kosovska agencija za privatizaciju, ulica Ilir Konushevci 8, Priština

Tužilac

Protiv

1. **M.S.**, iz XX, kojeg zastupa pravni zastupnik XX
2. **H.B.**, iz XX,
3. **D.R.**, XX kojeg zastupa XX
4. **P.M.**, iz XX
5. **I.K.**, iz XX, kojeg zastupa XX

Tuženih

Prvo veće Posebne komore Vrhovnog suda Kosova za pitanja koja se odnose na Kosovsku agenciju za privatizaciju, u sastavu: predsedavajući sudija Alfred Graf von Keserling i sudije Shkelzen Sylaj i Čerim Fazliji, nakon većanja održanog dana 01. Novembra 2012. godine donosi sledeće

REŠENJE

Tužba je odbačena kao neprihvatljiva.

Činjenično stanje i istorijat postupka

Tužilac je u svojoj tužbi od 3. marta 2006. godine koju je podneo Opštinskom sudu u Prištini tražio poništenje kupoprodajnog ugovora koji se odnosi na određene zemljišne parcele između tuženih kao i utvrđivanje svog prava svojine.

Po zahtevu Kosovske agencija za privatizaciju (KAP), delujući u ime tužioca, Posebna komora je 8. jula 2009. godine (RR-09-0001) premestila predmet sa Opštinskog suda u Prištini. U svom pravnom obrazloženju Posebna komora je istakla da ona ima primarnu nadležnost u vezi s tužbom pošto je ona podneta protiv preduzeća ili kompanije koja je trenutno ili je bila pod administrativnom upravom Kosovske povereničke agencije (KPA) i da ona nije uputila predmet Opštinskom sudu u Prištini.

Spise predmeta P.br. 467/06 je dostavio Opštinski sud u Prištini, i upisan je u Posebnoj komori pod brojem SCC-09-0134 dana 20. jula 2009. godine.

Dana 15. oktobra 2009. godine, Posebna komora odbacila je tužbu kao neprihvatljivu. Rešenje je zasnovano na članu 28.2 Administrativnog naređenja UNMIK-a 2008/6 u vezi s članom 4.1 Uredbe UNMIK-a 2008/4, prema kojem Posebna komora nema nadležnost nad tužbama protiv fizičkih lica.

Što se tiče žalbe koju je podnela KAP 9. marta 2010. godine, ASC-09-0087, Žalbena veće odbacuje rešenje Posebne komora od 15. oktobra 2009. godine i naređuje Sudskom veću da ponovi postupak u vezi sa predmetom.

U svom pravnom obrazloženju Žalbena veće tvrdi da „suprotno zaključku Sudskog veća, tužbe protiv fizičkih lica nisu same po sebi isključene iz nadležnosti PKVS, kako je definisano u članu 4.1. uredbe UNMIK-a 2008/4. Kao što je istaknuto u rešenju PKVS za premeštanje predmeta od 8. jula 2009. godine, RR-09-0001, tužbe koje uključuju priznavanje prava, vlasništva ili interesa na imovini koja je u posedu ili pod kontrolom preduzeća ili korporacije koji su trenutno ili su bili pod administrativnom upravom KPA, spada pod nadležnost sudskih veća PKVS, bez obzira ko je tuženi (vidi član 4.1 (d) leg cit). Pored toga, član 5.2 (e) leg cit navodi da za tužbe koje su podnete protiv „drugih lica“ PKVS „ima potpunu i kompletnu nadležnost nad predmetima koji su njoj podneti“, uključujući tužbe fizička lica. U tužbi o kojoj je ovde reč, priznavanje prava svojine u svrhu tužioca, DP-a, je važan deo. Ona prema tome spada pod nadležnost PKVS.

U obrani na tužbu prvotuženi je tvrdio da bi tužba trebala da bude odbijena. On tvrdi da se osporena prodaja imovine dogodila bez odobrenja UNMIK-a koji bi takođe trebao da snosi odgovornost u ovoj stvari. Štaviše, prenosi su izvršeni 2005. godine i od tada su svojine bile prenete na druga lica. On više nije vlasnik imovine, jer su one prenete na druga lica, P.M. i H.B., a zatim na D.R. i I.K., koji nisu stranke u ovom sporu.

U odgovoru na obranu žalilac je proširio tužbu na još dva tuženika P.M. i H.B. Tužilac tvrdi da su oni primili u posed imovinu na osnovu lažne dokumentacije.

Dana 15. marta 2011. godine MDD XX podneo je podnesak ističući da ima svoj interes u ovom predmetu, jer ima pravo svojine i posedovanja nad imovinom koja se navodi u tužbi i prema tome traži da se obavesti o sledećem ročištu. MDD XX tvrdi da je ono podnelo zahtev za poništenje ugovora s Opštinskim sudom u Prištini, koji je sebe proglasio nenadležnim.

Nalogom veća od 08.08.2012 zatraženo je da KAP podnese ovlašćenje kojim imenuje advokata koji je član udruženja advokata ili advokatske komore radi zastupanja pred Posebnom komorom.

Na raspravi održanoj 01.11.2012. za tužioca se pojavio S.K., koji nije registrovani advokat. Advokat S.M. izjavljuje da on samo zastupa Tuženog 1, M.S., a da su ostala četvorica tuženih povukla svoje ovlašćenje o zastupanju dato njemu. Tuženi 2, H.B. nije bio prisutan na raspravi niti je bio zastupan. Tuženog 3, D.R., zastupao je E.R., koji nije registrovani advokat. Tuženi 4, P.M., nije imao zastupnika nego je bio lično prisutan na raspravi. Tuženog 5, I.K., je zastupao registrovani advokat N.P., kojeg je ovlastio dan pre rasprave.

Na raspravi održanoj 01.11.2012. takođe se pojavio M.T., predstavljajući sebe kao „advokat po obrazovanju“, ali ne kao registrovani advokat, za 30 bivših radnika MDD XX. Podneskom od 23.10.2012, on traži da mu se dozvoli da se umeša u parnicu, tvrdeći da bivši radnici

imaju pravni interes da se sporne parcele prenesu ponovo na tužioca jer bi to povećalo njihov deo od 20 %.

Pravno obrazloženje

1.

Tužba je morala biti odbačena kao neprihvatljiva.

Tužilac nije pravilno zastupan na raspravi od 01.11.2012. godine.

KAP nije valjano zastupao tužioca jer samu KAP nije zastupao advokat.

Pred Posebnom komorom svaku stranku, izuzev fizičkog lica, mora da zastupa advokat (član 24 Aneks Zakona No.04/L-033 O Posebnoj komori Vrhovnog suda Kosova za pitanja koja se odnose na Kosovsku agenciju za privatizaciju, u daljem tekstu: Aneks).

Ovo takođe važi i za Društvena preduzeća koja zastupa KAP. U tekstu ove odredbe nedostaje naznaka zašto ne može da se primenjuje. Članovi 73, 74 i 85 Zakona o parničnom postupku (zakon No. 03/L-006, ZPK), koji regulišu ko može da bude stranka, koje je radnje moguće preduzeti i ko može da zastupa stranku dozvoljava da stranke i zastupnici koji nisu registrovani kao advokati nastupaju pred sudom, ali u vezi ovih odredaba član 24 Aneks ZPK je *Lex Posterior i Lex Specialis*, koji menja odredbe ZPP. Zakonodavac je doneo član 24 Aneks ZPK kada je ZPP već postojao, i on reguliše članom 24 Aneksa ZPK specijalnu proceduru u specijalnom sudu, drugačijem od ostalih kosovskih sudova. Član 24 Aneksa ZPK takođe zamenjuje član 29 Zakona o PAK-u (04/L-034, KAP) jer je donet kasnije i nereguliše zastupanje uopšte, kao što to radi zakonom o KAP-u, nego posebno zastupanje pred Posebnom komorom. Ovo takođe važi za član 29.2 Zakona o KAP-u koji reguliše „Stvarnu legitimaciju“ Agencije da traži bilo koje pravo preduzeća pred nadležnim sudom u ime dotičnog preduzeća. Takođe ovu odredbu zamenjuje odredbom člana 24 Aneksa, koja kasnije stupa na snagu.

Pravna odredba po kojoj fizičkom licu ne treba advokat a svima ostalima treba advokat ne predstavlja povredu člana 73 i 74 ZPP. Ovo nije moguće zato što članovi 73 i 74 se ne primenjuj. Oni su zamenjeni članom 24 Aneksa ZPK.

Uslov da stranku zastupa advokat ne predstavlja kršenje ustavnog prava 'Jednakosti pred zakonom'. Ostaje otvoreno da li KAP kao „Javno telo“ (član 1.1 Zakon o PAK-u) može da se poziva na osnovno pravo jednakosti, koje u istorijskom i u ustavnom kontekstu pravo fizičkog lica i privatnog pravnog subjekta protiv države, a ne pravo državnog organa protiv države. Tuženi ima pravo na jednak tretman, ali ustavna jednakost ne znači da se svako tretira na jednak način, bez obzira da li postoje razumni i nediskriminatorški aspekti razlikovanja. Nije nerazumno niti diskriminatorški privilegovati fizičko lice pred sudom u vezi pravnih subjekata (ili javnog državnog organa). Često, ako ne i redovno, fizička lica nemaju sredstva da priušte advokata. Ovo, prema ustavnom aspektu, je dovoljan razlog za njihovu privilegiju da se pojave pred PKVS bez advokata.

Kao rezultat može se reći da tužioca, svakog izuzev fizičkog lica, pred Posebnom komorom mora da predstavlja advokat koji je član Udruženja advokata ili Advokatske komore, zastupanje KAP-a koji se pojavio bez advokata nije valjano.

Iako tužilac na raspravi od 01.11.2012. nije pravilno zastupan, ne može se doneti presuda zbog izostanka, jer tuženi nije podneo zahtev za donošenje presude zbog izostanka tužioca (član 52, stav 1 i 2 Aneks ZPK). Ali nije bilo razloga da se odloži rasprava. Stranke ne mogu da odugovlače postupak zbog toga što jedna stranka nije pravilno zastupana a druga strana ne traži presudu zbog izostanka.

Sud je morao da donese presudu kao da nije bilo izostanka. Tuzba treba da bude odbijena kao neprihvatljiva, jer tuzilac nije propisno zastupan.

2.

Bivši radnici MDD XX ne učestvuju u ovom postupku. Oni takođe nisu pravilno zastupani.

Zahtev od 09.03.2011. podneo je M.T., koji je „advokat po obrazovanju“, ali nije član Udruženja advokata Kosova ili Srbije (član 24.1 Administrativnog Naređenja UNMIKA 2008/6, koje je bilo na snazi do 31.12.2011).

Zahtev podnet na raspravi od 01.11.2012. ponovo je podneo M.T. U 2012-oj godini član 24 Aneksa ZPK No 014/L-033 zahteva da zastupanje vrši registrovani advokat.

Pošto radnici MDD XX nisu pravilno zastupani, sud nije morao da odluči da li je njihov interes u ovom postupku samo ekonomski ili je pravni interes (član 271 Zakona No. 03/-L006 o parničnom postupku, član 14.4 ZPK).

Troškovi

Sud ne određuje troškove tužiocu, budući da predsedništvo suda do danas nije donelo pisani plan kojeg je usvojio Sudski savet Kosova (član 57. stav 2 Zakona o Posebnoj komori). To znači da do danas ne postoji dovoljan pravni osnov za određivanje troškova.

Pouka o pravnom leku

Protiv ovog rešenja može se izjaviti žalba u roku od 21 dana žalbenom veću Posebne komore. **Podnosilac žalbe** takođe dostavlja žalbu drugim stranama i podnosi je sudskom veću, sve u roku od 21 dana. Podnosilac žalbe dostavlja žalbenom veću dokaz da je dostavio žalbu i drugim stranama.

Propisani rok počinje da teče u ponoć na dan kad je podnosiocu žalbe dostavljeno rešenje u pisanom obliku.

Žalbeno veće odbacuje žalbu kao neprihvatljivu ukoliko je podnosilac žalbe ne izjavi u propisanom roku.

Tuženi može da podnese odgovor žalbenom veću u roku od 21 dana od dana kad mu je dostavljena žalba, uručujući svoj odgovor i podnosiocu žalbe i drugim stranama.

Podnosilac žalbe zatim ima na raspolaganju 21 dan od dana prijema odgovora na svoju žalbu da podnese žalbenom veću i da dostavi drugoj stranci svoj odgovor. Druga stranka zatim ima

na raspolaganju 21 dan od dana prijema odgovora podnosioca žalbe da dostavi podnosiocu žalbe i žalbenom veću svoj protivodgovor.

Alfred Graf von Keyserlingk,
Predsedavajući sudija

[potpis]

Interni nalog:

Ova odluka treba da se dostavi strankama (odnosno njihovim advokatima) i M.T.